

Babylon v Litomyšli

Prázdniny se rozjeli, aikido ve Svitavách se odmlčelo (doufám, že ne na vždy), aikidokas se rozjeli na dovolené, i já plánuji kam vyrazíme, slunce svítí, cikády cikají, prostě letní pohoda. A do té krásy najednou z ničeho nic odporný zvuk telefonu. S nechutí zvedám a... ..Kohy. Říkám si co jsem zase slíbil a nesplnil, že by nějaký článek nebo něco jiného? Ne je to dobré, žádný průšvih. Kohy hlásí, že se v Litomyšli 9.7.2008 bude konat mezinárodní stáž se zahraniční účastí. Akce to nevídaná nejen svým zaměřením, ale i obsazením. Tož požaduji podrobnosti a dozvídám se, že to nebude tak velkolepé, ale o to zajímavější. 3.7.2008 se Kohy domluvil s panem Glasnerem na tréninku, který povede Ton de Boer (2. dan) z Holandska. Říkám si to bude zajímavé a začal jsem spřádat plány na přesun do Litomyšle. Zrušil jsem dovolenou, stornoval letenky, vykašlal jsem se na zbytek očkování a řekl si Mauretánie je Mauretánie, ale správný aikidoka musí občas něco položit na oltář poznání a ta chvíle právě nastala. Bohužel tento obětavý přístup ostatní ze Svitav se mnou nesdíleli, takže jsem musel vyrazit sám.

Už ani nevím proč, ale dorazil jsem pozdě, už se cvičilo. Naštěstí jen rozcvička. Rychle jsem se zkulturnil, počkal až mě vyzve a zapojil se do procesu. Ton de Boer byl vysokej štíhlejší týpek s rozhodným výrazem ve tváři. Taky jsem si všiml pár novějších ksichtů, které jsem dříve neviděl. Zato těch starších ksichtů nějak ubývá. Ani nevím kolik lidí tam bylo, ale víc jak 12 ani omylem.

Rozcvička zejména díky pádům byla dost vostrá. ...tempo vražedné... Nějaký ten strečink, zkrátka klasika. Cvičení technik bylo celkem jednoduché. Jednalo se o základní techniky ikkió, nikkió, irimi nage, kote gaeshi, kokju nage atd. Celé se to ale neslo v duchu zažití nových pádů. Na začátku nám Ton ukazoval pád dopředu a dozadu trochu jinak. Nešlo se rovnou přes hlavu a rameno, ale víc bokem a do postoje se zvedalo ne přes koleno, ale přes roztažené nohy pomocí rukou a kruhového pohybu. Dost špatně se to popisuje. Nejdříve mě to přišlo nějaký divný, ale časem jsem tomu přišel na chuť a to, že kolena se nedotýkají v průběhu pádu země taky není od věci. Akorát se trochu ozvaly kyčle, které nezvyklé tomuto pohybu dostaly trochu zabrat. Na tatami jsem napočítal ještě další dva lidi, kteří nemluvily česky. Trochu jsem tu směsici nechápal a absolutně nevím kdo byl odkud.

Po cvičení jsme pokecali na nové terásce u Kohyho v hospodě. Bylo to docela legrační, protože úroveň znalosti cizích jazyků nebyla úplně dobrá. Nicméně něco jsme si řekli. Ještě že tam byl Vašek, kterej hovoří plyně, takže řeč nestála. Mluvílo se holandsky, německy, anglicky a občas taky česky. Celkem sranda. Když jsem odjížděl, tak jsem si říkal, že bych měl ty jazyky trochu vypilovat.

PS: Neberte ten článek úplně vážně. Jo, ale jsou zde i pravdivé informace.

